

Spisová značka: **14 C 313/2009-62**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Otílií Hrehovou ve věci žalobce: **František Přeslička**, bytem tř. 17 listopadu 279/20, Přerov, právně zastoupen Mgr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 6, Na Štáhlavce 1105/16, proti žalovanému: **Konfederace politických vězňů České republiky, IČ: 00417581, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6**, právně zastoupen JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem se sídlem Nový Bor, Generála Svobody 788, **o určení neplatnosti usnesení orgánu občanského sdružení,**

t a k t o :

- I. **U r č u j e s e**, že usnesení Rady Konfederace politických vězňů České republiky ze dne 13.5.2009 není v rozsahu, jímž byl žalobce vyloučen z Rady v souladu se stanovami a je proto v tomto rozsahu neplatné.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši **13.900,- Kč** k rukám Mgr. Petra Kočího, Ph.D., advokáta, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 14.9.2009 se žalobce domáhal určení, že usnesení Rady Konfederace politických vězňů České republiky (dále jen "Konfederace") ze dne 13.5.2009 není v souladu se stanovami žalované, a to v tom rozsahu, jímž byl žalobce vyloučen z Rady Konfederace politických vězňů České republiky (dále jen "Rada"). Uvedl dále, že žalovaný je občanským sdružením, jehož je žalobce členem a současně je předsedou pobočky Konfederace č. 51 v Přerově. Předmětným usnesením Rady, jež je jak uvádí žalobce, v období mezi sněmy nejvyšším orgánem žalované, ze dne 13. 5. 2009, byl žalobce spolu s dalším členem žalované obviněn z rozvratnické činnosti a vyloučen z tohoto orgánu, přičemž od té doby není žalobce zván na zasedání Rady a nemůže se tak účastnit na její činnosti. Má za to, že stanovy žalované takové rozhodnutí nepřipouštějí, a proto podal žalobce proti napadenému usnesení odvolání ke Smírčí komisi Konfederace, jež je odvolacím orgánem oprávněným přezkoumat napadené usnesení. Tento orgán však v době podání žaloby fakticky nefungoval a z důvodu, že v rozporu se stanovami nebylo ve třicetidenní lhůtě svoláno zasedání Smírčí komise k projednání žalobcova odvolání, má žalobce za to, že vyčerpal všechny

opravné prostředky, které má podle stanov k dispozici k ochraně svého práva. Proto mu nezbyvá než se obrátit se žalobou na určení neplatnosti uvedeného usnesení na soud. Jeho případ projednala dne 4.8.2009 Ústřední revizní komise Konfederace, což je nejvyšší kontrolní orgán žalovaného, která vydala stanovisko ve prospěch žalobce, avšak toto stanovisko není orgány žalovaného respektováno. Dále žalobce uvádí, že dle čl. 16 odst. 2 stanov tvoří Radu Konfederace předsedové poboček nebo jejich zástupci a členové Předsednictva Konfederace. Jak dále žalobce uvedl, jeho postavení, jako člena Rady, vyplývá z jeho funkce v pobočce, v jejímž čele stojí, přičemž žádný orgán žalovaného není oprávněn rozhodnout o jeho vyloučení z Rady a takové rozhodnutí je tak v rozporu se stanovami. Dle čl. 7 odst. 3 stanov, má člen Konfederace právo odvolat se proti rozhodnutí orgánů Konfederace ke Smírčí komisi, přičemž rozhodnutí Smírčí komise je konečné. Dle čl. 19 odst. 4 stanov je předseda Smírčí komise povinen svolat do 30 dnů od podání jemu adresované žádosti, komisi k jejímu projednání, přičemž za situace, kdy dosavadní předseda Smírčí komise zemřel a nový předseda nebyl v rozporu se stanovami zvolen, žalobce nepochybil, když svou stížnost adresoval Smírčí komisi jako takové a marným uplynutím 30-ti denní lhůty může mít důvodně za to, že vyčerpal všechny prostředky obrany v rámci občanského sdružení a je tak aktivně legitimován k podání žaloby dle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 o sdružování občanů (dále jen "zákon"). Vzhledem k tomu, že právo podat tuto žalobu na určení je zakotveno přímo uvedeným zákonem, nemusí žalobce prokazovat náležitý právní zájem na požadovaném určení dle § 80, písm. c) o.s.ř. I když sám žalovaný zpochybňuje, zda napadené usnesení je vůbec rozhodnutím, je třeba při interpretaci napadeného usnesení vycházet z textu zápisu a jednak z toho, jak toto usnesení vykládá a aplikuje žalovaný, neboť vedle samotného textu usnesení je zde především věta uvozující hlasování, a sice: "Hlasování o vyloučení pánů Hejtmánka a Přesličky z našich řad:". Žalobce uvádí, že tato uvozující věta nedovoluje jiný výklad, a to, že členové Rady skutečně hlasovali o tom, zda uvedení členové mají být z tohoto jejího orgánu vyloučeni. Nad to, po přijetí tohoto usnesení přestala Rada zvat žalobce na jednání.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že předmětným usnesením Rady z 13. 5. 2009 bylo pouze rozhodnuto o tom, že Rada odsuzuje rozvratnickou činnost, a proto nechce mít pány Hejtmánka a Přesličku ve svých řadách, s tím, že do usnesení nebylo pojmato rozhodnutí o jejich vyloučení. Bylo též rozhodnuto o odebrání členského průkazu žalobci a odebrání razítka. Uvedené rozhodnutí smírčí komise bylo učiněno v souladu s čl. 19 odst. 1 platných stanov KPV jakož i s čl. 21 odst. 1 Organizačního řádu KPV. Do rozhodnutí smírčí komise není dle čl. 19 odst. 7 stanov opravný prostředek přípustný. Členství žalobce je v současné době pozastaveno dle ust. Čl. 8 odst. 2 stanov. Jestliže má žalobce platně pozastaveno základní členství v KPV ČR, pak nemůže vykonávat funkce, zejména nemůže být ani členem Rady. Proto není do zasedání tohoto orgánu zván. Pokud žalobce tvrdí, že žádný orgán žalované není oprávněn rozhodnout o vyloučení člena Rady KPV, pak vychází ze znění stanov, ve kterých není o možnosti vyloučení z Rady zmínky. Jde o výklad z kterého by musel bývalý člen KPV jehož členství zaniklo dle čl. 8 odst. 1 stanov setrvat ve funkci vyššího orgánu KPV. Závěrem žalovaný uvedl, že výrok Rady obsažený v zápisu, že "odsuzuje jakoukoli rozvratnickou činnost, a proto nechce mít pány Hejtmánka a Přesličku v řadách členů Rady", nemá formální náležitosti rozhodnutí s tím, že žalobcovo členství v Konfederaci zatím nezaniklo, je pozastaveno, a proto nemůže vykonávat funkci člena Rady.

Ze shodných stanovisek účastníků vyplynulo, že strany učinily nesporným obsah stanov a shodly se na tom, že písemný přepis zvukového záznamu ze zasedání Rady KPV ČR dne 13.5.2009 se neodchyľuje od zvukového záznamu.

Soud provedl důkaz stanovami žalovaného, z nichž z čl. 7 odst. 3 vyplývá, že člen Konfederace má právo odvolat se proti rozhodnutí orgánů Konfederace ke Smírčí komisi s tím, že rozhodnutí Smírčí komise je konečné. Čl. 19 stanov potom upravuje činnost Smírčí komise a dle

odst. 4 je předseda Smírčí komise povinen do 30 dnů od podání navrhovatele svolat Smírčí komisi k projednání žádosti nebo stížnosti. Čl. 8 upravuje zánik členství v Konfederaci, přičemž dle odst. 1 členství kromě úmrtí člena nebo jeho vystoupení zaniká dále vyloučením členskou schůzí, na základě pravomocného rozhodnutí Smírčí komise, anebo na základě pravomocného rozsudku soudu. V Stanovách není žádná zmínka o možnosti odvolání člena z funkce předsedy pobočky. Obsahem zápisu č. 5/2009 ze zasedání Rady Konfederace ze dne 13. 5. 2009 bylo prokázáno, že v závěru bodu 8. navrhl bratr Stojan Předsednictvu hlasovat, zda členové chtějí mít pány Hejtmánka a Přesličku mezi sebou. Následně byl formulován text: “Usnesení Rady KPV ČR ze dne 13. 5. 2009: Odsuzujeme jakoukoliv rozvratnickou činnost, a proto nechceme mít pány Hejtmánka a Přesličku v řadách členů Rady.”. Dále text tohoto bodu zápisu obsahuje formulaci : “Hlasování o vyloučení pánů Hejtmánka a Přesličky z našich řad” s uvedením, počtu hlasujících s vágním odkazem na hlasování „pro“ – podle prezenční listiny, proti (0) a zdržel se hlasování (4 členové). K průběhu a výsledku hlasování soud vyslechl svědky, neboť k průběhu hlasování, jak vyplynulo z vyjádření účastníků se nezachovala prezenční listina. Jejich výsledkem byly zjištěny okolnosti průběhu zasedání a hlasování o sporném bodu, kdy svědkyně Anna Honová (za revizní komisi) potvrdila, že výsledkem hlasování o předmětném bodu byl výsledek hlasující většiny o „ hlasování vyloučení pánů Hejtmánka a Přesličky z našich řad“. Jak dále tato svědkyně uvedla, na zasedání bylo přítomno tolik lidí, kteří ani nemohli vědět, zda o předmětném bodu vůbec hlasovat mohou, resp. že hlasovat nemohou, když hlasovat dle Stanov mohou jen předsedové poboček, jichž je 71. Výsledkem však každopádně bylo, že většina hlasujících byla pro kladnou odpověď na projednávanou otázku. Svědek Jiří Bláha nebyl zasedání a hlasování přítomen a o výsledku - vyloučení žalobce z Rady se dozvěděl z povídání členů. Hovořilo se o jakési gentlemanské dohodě, že by se žalobci a p. Hejtmánkovi pouze činnost pozastavila. Ing. František Šedivý jako člen statutárního orgánu žalované uvedl, že zasedání Rady KPV ČR mělo oprávnění o předmětné otázce rozhodnout a odkázal na čl. 14 a období týkající se zasedání mezi Sněmy, kdy je o uvedených otázkách kompetentní rozhodovat Rada. S hlasovacím právem rozhodovat o sporném usnesení bylo přítomných 68 lidí. Je přesvědčen, že hlasování proběhlo regulérně. Nicméně obsahem hlasování bylo dle jeho názoru, že členství obou pánů Přesličky a Hejtmánka bude pozastaveno a tato otázka měla být v dalším období vyjasňována s ohledem na poškozování jména KPV jako celku. Vnímal obsah přijatého usnesení tak, že žalobce není členem jak Rady, tak ani členem KPV. Dopisem ze dne 11. 8. 2009 bylo prokázáno, že žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podal Smírčí komisi Konfederace odvolání proti předmětnému usnesení Rady Konfederace ze dne 13.5.2009, jímž bylo dle jeho tvrzení rozhodnuto o jeho vyloučení z Rady Konfederace. Ze zápisu z jednání Ústřední revizní komise Konfederace ze dne 4. 8. 2009 bylo prokázáno, že členové revizní komise se shodli na tom, že stížnost žalobce je oprávněná, neboť dle čl. 8 stanov může člena vyloučit pouze členská schůze pobočky, přičemž Předsednictvo ani Rada nemají oprávnění členy vylučovat. Dopisem Konfederace z 7. 6. 2010, který byl adresován žalobci, bylo prokázáno, že Konfederace tímto žalobci sdělila, že její Rada Konfederace na zasedání dne 13. 5. 2009 vyloučila a Předsednictvo Konfederace vzalo uvedené rozhodnutí Rady o vyloučení žalobce na vědomí.

Na základě prokázaných skutečností činí soud tento závěr o skutkovém stavu:

Rada při zasedání dne 13. 5. 2008 pod bodem 8. přijala shora uvedené usnesení, přičemž žalovaný se následně choval tak, že žalobce považuje za vyloučeného z jeho funkce předsedy pobočky v Přerově. Žalobce proti předmětnému usnesení podal odvolání ke Smírčí komisi, přičemž není známo, že by tato komise o podaném odvolání rozhodla.

Soud věc z hlediska právního posouzení zhodnotil jednak dle předložených stanov, jejichž obsah učinili účastníci nesporným a dále dle § 15 zák. č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, dle něhož (odstavce 1) považuje-li člen Sdružení některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle

stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do 30ti dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do šesti měsíců od rozhodnutí, požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami. Žalobce podal předmětnou žalobu ve lhůtách stanovených shora citovaným § 15 odst. 1 zákona žalobu včas. Soud se ztotožnil s argumentací žalobce, který dle čl. 7 stanov podal proti rozhodnutí odvolání Smírčí komisi, která je povinna rozhodnout do 30 dnů. Smírčí komise však o odvolání žalobce nerozhodla, čímž žalobce vyčerpал všechny prostředky obrany dle stanov. Žalobce poté v zákonné šestiměsíční lhůtě podal k soudu žalobu na určení.

Žalobu soud považuje za důvodnou a dospěl k závěru, že usnesení Rady z 13. 5. 2009, které bylo přijato na zasedání Rady téhož dne, není v souladu se stanovami, a to proto, že stanovy žalovaného neumožňují žádnému z jejích orgánů vyloučit žalobce z funkce člena Rady Konfederace, neboť stanovy umožňují pouze vyloučit člena Konfederace jako takového a nikoliv ho vyloučit pouze z funkce některého z orgánů Konfederace, kterou jako člen zastává. I přesto, že nebyl předložen důkaz o počtu hlasů pro hlasované usnesení, z výslechnů svědků vyplynulo co bylo odhlasováno účastníky předmětného zasedání, že byli z Rady KPV vyloučeni. Byť se žalovaná snažila bagatelizovat žalobu, že nešlo o usnesení se svými právními důsledky a že se jednalo pouze o jakési pozastavení členství, tak z provedeného dokazování (žádost o vrácení členské legitimace ze dne 7.6.2010 – čl. 37 a důkaz o tom, že není zván na zasedání Rady KPV) vyplynulo, že orgány KPV ČR se po provedeném hlasování ve vztahu k žalobci chovali fakticky způsobem, jakoby členem Rady KPV nebyl. Soud proto považuje žalobu za důvodnou a v rámci jejího posuzování se zabýval napadeným usnesením po jeho formální i obsahové stránce. Dle obsahu usnesení bylo rozhodnuto o něčem, co stanovy nepřipouštějí a předmětné usnesení Rady Konfederace není proto v souladu se stanovami, neboť stanovy neumožňují odsoudit rozvratnickou činnost člena Rady a neumožňují ho z funkce člena Rady ani vyloučit. Žalobě bylo proto v plném rozsahu vyhověno.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. podle zásady úspěchu ve věci, kdy žalobce měl plný úspěch, a proto je mu žalovaný povinen nahradit účelně vynaložené náklady řízení v celkové výši 13.900,- Kč, což představuje odměnu advokáta žalobce stanovenou dle § 5, písm. d) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 9.000,- Kč, dále podle vyhl. č. 177/96 Sb. celkem pět režijních paušálů po 300,- Kč za převzetí věci, sepis žaloby, sepis dvou dalších písemných podání ve věci a 2 x účast u ústního jednání a dále ze všech shora uvedených položek 20% DPH, což činí 2.100,- Kč a dále zaplacený soudní poplatek 1000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvou vyhotoveních.

V Praze dne 23.2.2011

JUDr. Otília Hrehová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bittnerová Petra